

Finder Politimesteren det nødvendigt for at forhindre Smittens videre Udbredelse, kan han lade Sygdommen og Forholdene paa Stedet undersøge af en Dyrlæge og efter dennes Indstilling give For skrifter angaaende Affondrings- og Desinfektionsforanstaltninger samt angaaende Benyttelse af Rjød, Mælk eller andre Produkter af de syge Dyr m. v. Undtagelsesvis kan Politimesteren derhos, hvor Forholdenes særlige Betsaffenhed maatte anbefale det, nedlægge Forbud imod, at noget til Besætningen hørende Dyr, om det end ikke selv er angrebet af Sygdommen, føres bort eller kommer paa Andenmands Grund eller alfar Vej, idet der dog, saavidt muligt, under fornødent Kontrol, gives Cierens funde Husdyr Udgang til hans egne Forder. Dog skal det veterinaire Sundhedsraads Betænkning indhentes, forinden saadant Forbud udstedes.

Med Hensyn til Tuberkeltæring fastsættes endvidere Følgende:

- a. Dyr, der i Hændelig Grad lide af Tuberkeltæring, maa istun afhændes til Fedning eller Slagtning, og maa Rjødet derhos ikke sælges eller bruges til Menneskesøde, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er blevet undersøgt af en Dyrlæge, og det ved dennes Attest godtgjøres, at Rjødet kan gives saadan Anvendelse. Mælken af Køer, der lide af Qvertuberkulose, maa ikke sælges; ei heller maa den anvendes til Smør- eller Ostefabrikation og maa kun bruges til Menneske- eller Kreatursøde i lovt Tilstand.
- b. Saafremt et til Udførsel til Udlandet bestemt Dyr ved det paa Afgangsstedet stedfindende veterinaire Eftersyn fordres tilbageholdt som mistænt for at være angrebet af Tuberkeltæring, bliver det, naar Saadant af Cieren forlanges, ved det Offentliges Foranstaltning at nedslaa og obducere under Sagttagelse af den i saa Henseende i foranstaaende § 8 foreskrevne Fremgangsmaade. Udviser Obduktionen, at Dyret ikke led af den nævnte Sygdom, bliver det at erstatte Cieren med det fulde Beløb, hvortil det ved den forud for Nedslagningen stedfundne Taxation var ansat, hvilken Erstatning, saavel som Udgifterne ved Taxationen og Nedslagningen, afholdes af Statskassen.
- c. Naar der maatte danne sig Foreninger af Kreaturere eller Kvægavl- og Meieriforeninger, der sætte sig som Formaal at modvirke Tuberkulose blandt Hornkvæg, da skal der hdes saadanne Foreninger Støtte derved, at Staten godtgjør Foreningerne efter Regning, hvad de maatte have betalt for to Gange aarlig at lade alle de Foreningen omfattende Dyr undersøge af en examineret Dyrlæge.

Naar Foreningerne, foruden at opfylde ovennævnte Betingelser, tillige erstatte Cieren $\frac{1}{3}$ af tuberkelfyge Dyrs for Nedslagningen tagerede Salgsverdi, da godtgjør Statskassen disse Foreninger Halvdelen af de saaledes aarlig havde Udgifter.

Naar et Dyr ved Eftersynet findes angrebet af Tuberkulose, skal det af Dyrlægen paa Huden indbrændes med et af Indenrigsministeriet bestemt Mæske og ved Cierens Foranstaltning affondres, med mindre det strax afhændes til Slagtning.

Saafremt et Kreatur af Dyrlægen (jfr. § 12) mistænkes for at være tuberkelfygt og som saadant brændes paa Huden, skal dog Cieren været berettiget til at fordrø Dyret nedslaaet strax, og saafremt Dyret da befindes ikke at være tuberkelfygt, at faae det erstattet af Statskassen med dets fulde Værdi som sundt Dyr for Nedslagningen i Overensstemmelse med foranstaaende Regel under b.

For at opnaae Statshjælp skulle dog de paagældende Foreningers Bedtægter forinden have Indenrigsministerens Godkendelse, ligesom Foreningerne maa underkaste sig de For skrifter, som Ministeren maatte give for at skaffe sig Sikkerhed for Bedtægternes Overholdelse.

§ 11.

Paa Løsepladser for Affald eller under lignende Forhold, hvor Svinedifteritis kan berygtes let at ville finde Udbredelse, skal Indenrigsministeren være benhændiget til, efter Forhandling med det veterinaire Sundhedsraad, at forbyde Svinehold samt enhver Anvendelse af de dertil benyttede Bygninger. Alt imod Erstatning af Statskassen for det derved forarsagede direkte Tab for Private. Fremdeles skal Indenrigsministeren, naar der ikke findes Anledning til at bringe den nævnte Foranstaltning i Anvendelse, kunne paabyde de til Forhinding af Sygdommens Udbredelse fornødne Indskrænkninger med Hensyn til Svinehold paa de nævnte Pladser, saasom Slagtning under offentligt Tilsyn, Forbud mod Salg eller Vortbringelse paa anden Maade af levende Svin undtagen til veebliffelig Slagtning m. v.